

въковни учреждения, съсловията си оставали разединени даже тогава, когато обсъждали работи, които ся относили до интереситъ на цялото господарство. Въ 1789 год. съсловията ся свиквали, за да спасътъ господарството отъ банкротство; но да спасътъ господарството е можало само чрезъ най-обширни реформи, а именно такива реформи очъквала всичката по здрава частъ отъ общественното мнѣние на събранието; цяла Франция глѣдала на това събрание; целия народъ, въ буквална смисль на думата, очъквалъ насъщия си хлѣбъ, т. е. избавлението си отъ онези феодални учреждения, които разорявали земледѣлецътъ и занаятчията като парализирали производителния имъ трудъ. Въ този случай, желаніята на правителството не можали да ся разминътъ съ желаніята на народътъ; на правителството необходими били реформи, защото безъ реформи не можало да ся избави отъ дълговетъ; ако нѣмало реформи то нѣмало и съ какво да живѣе и не му е било възможно да управлява. Реформитъ ся не харесвали само на духовенството, дворянството, парламентитъ, цеховитъ майстори, т. е. на онези чловѣци, които ги хранили и топили монополийтъ и всичкитъ средновѣковни порядѣци; само отъ тяхна страна е можало да ся очъква оппозиция; тѣзи оппозиция; е можала да произвежда голѣмъ шумъ въ залата на Тюлерийския дворецъ, или въ аристократическия салонъ, но въ общия гласъ на народътъ, тя ся съвършено губила и преминавала въ едва забѣлѣжено роптаніе, на което не можало да ся придава никак-